

dem, uden at opfylde Loven ligeoverfor Overtræderne af Arbeidsregulativerne. Men naar man nu ser, at lignende Friheder ikke tilstaaes de Sorte — jeg ønsker ikke, at det skulde ske; jeg ønsker hellere Loven overholdt for Alle — saa ser jeg ikke rettere, end at mit Udtryk, at før Oprøret var der ikke Lighed for Loven, og jeg tillader mig at tilføje, at efter Oprøret var der heller ikke Lighed for Loven, er berettiget. Jeg skal komme lidt tilbage dertil. Det forekommer mig nemlig, at den ærede Finantsminister slap den Forespørgsel, jeg stillede til ham, temmelig let. Jeg skal derfor gjentage min Forespørgsel idag. Jeg sagde saaledes: Er det den ærede Finantsminister bekendt, at der, efter at Standretten var sat, er foregaaet det, som der siges, nemlig, at Forvaltere selv have holdt Forhør, og Planterne selv have udført Dommen. Det var efter at Standretten var sat, vel at mærke. Jeg nævnte endvidere et Exempel med Bløven, hvor en Mand var bleven stude. Nu sagde den ærede Finantsminister, at under Oprøret var Tilstanden ikke normal. Det er sandt; det var den ikke, men mit Spørgsmaal var det: Ere de Hvide, mod hvilke der var en saadan Mistanke, bleven arresterede og underkastede et ordentligt Forhør? Det var mit Spørgsmaal, og nu spørger jeg: Kan der blive gjort Skridt til, at det bliver undersøgt, om de Hvide ultraffede have forset sig overfor de Sorte under Oprøret? Desuden indrømmer den høitærede Minister, at der er maasse begaaet Ting af de Hvide, som ikke skulde have været begaaede, og som der ikke burde være Tale om i Fremtiden. Jeg spørger da: Er der nu blevet gjort Noget for at drage disse til Ansvar, thi ellers er der ikke Lighed for Loven, og ellers er det ikke underligt, at man kan besyrgte nye Oprør. — Jeg gaar videre, til selve Standretten og dens Sammensætning. Den blev samlet og sit Sæde i Christianssted og bestod af 3 Mand, nemlig de Herrer forhenværende og maasse nuværende Planter Jorsberg, Politimester Petersen og Dvedommer Rosenstand. Men nu maa man spørge: Kan denne Domstol i Følge sin Sammensætning siges at være egenlig upartisk? At sætte en forhenværende og muligvis nuværende Planter, der altsaa i enhver Henseende maa være interesseret i Sagen, og Hr. Politimester Petersen, som vi vide var Politimester i Frederikssted og var indespærret Forret, og hvis Indberetning bærer Vidnesbyrd om, at hans Sindstilstand ikke har været helt normal — at sætte dem til at være Dommere, forekommer mig ikke rigtigt. Det kan egentlig ikke siges at være en upartisk Sammensætning af en Domstol, en Ret, en Standret, der har at dømme over Menneskers Liv og ubeføre Dommene i samme Dieblit. Det tredje Medlem af Standretten skal jeg ingen Bemærkning gjøre om; thi det maa indrømmes, at Overdommer Rosenstand stod som saa-

dan udenfor det Hele. Jeg tager blot de ydre Grunde frem, som kunde give Anledning til at tro, at Standretten ifølge sin Sammensætning, selv om den nok saa gjerne vilde være upartisk, dog umulig kunde være det. Det er det, jeg drager frem. — Det fremgaar af Kommissionsbetænkningen, at der endnu hensees mange Fanger i Richmond. Det gjorde der dengang, og det gjør der endnu. Det forlyder, at der skal sidde flere, der ikke ere forhørte. Er det rigtigt? Jeg spørger kun, jeg henfaster kun en Lovd. derom. Det er Noget, som den ærede Finantsminister ifølge den Forbindelse, vi nu staa i med denne fjernliggende D., maa kunne have Underretning om. Hvormange er der blevet stude? Det have vi ikke faaet nogen Oplysning om. Vi have ikke faaet Oplysning om, hvorledes man er gaaet frem overfor de Hvide; vi have ikke faaet Oplysning om, hvormange af de Sorte der ere bleven stude, og jeg kan dog ikke negte, at det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Rolding (Berg) havde Ret, da han ifjor skildrede Oprøret som havende en vis godmodig Karakter. Der er kun fra de Sortes Side blevet begaaet et Par Mord. De have igrigt ladet Kvinder og Børn i Fred næsten med en vis Godmodighed. De have brændt det er sandt, men de Hvide, de Plante, synes at være gaaet videre. Det er Altsammen Spørgsmaal og Lovd., som jeg ønsker klart og løst, fordi jeg ønsker Lighed for Loven; thi det er klart, at det maa netop have den allerstørste Indflydelse paa det Lovforslag, vi her forhandle, hvorledes der i saa Henseende handles med Mennesker ovre paa denne fjernliggende D. Efter min Mening staar det altsaa i den allernøieste Forbindelse dermed. Den ærede Minister bemærkede endvidere, at bagefter kunde man sagtens sige, at naar der havde været Soldater tilstede, kunde Oprøret have været undgaaet. Men nu fremgaar det af Kommissionens Betænkning, at man idetmindste fra en vis Side er bleven underrettet om, at man kunde vente Arbejderstriker. Det er dog en besynderlig Sorgløshed ikke at tilkalde Soldater netop til den mest talrige By og mest befolkede Del af Øen. Hvorfor skulle vi høre for deres Forsømmelse, for det, de have syndet. Sige overfor den Skilbring, som er givet af Negrene, skal jeg tillade mig at komme med en anden, der er givet mig af en kompetent Mand, der i hvert Fald er ligesaa kompetent, som det ærede Medlem, der har levet i Venezuela (Sturup). Skilbringens er den Negrenes Stilling er, hvad vi ogsaa vide ad anden Veje — det kunne vi læse i Hof- og Statskalenderen og i andre Bøger — den, at de ikke have Spor af Indflydelse paa den lovgivende Magt. Var den lovgivende Magt endda i en upartisk Domstols Haand, men det er den ikke. Saa er der en anden Omstændighed. Jeg skal gjerne gaa saa vidt, at jeg skal tilstaa, at disse Negre efter den Opdragelse, de have faaet, næppe